

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΙΔΡΥΣΕ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Ι.Τ. ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΜΕ 3000 ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Π. Καζάκος: Είναι πλεονέκτημα η ελληνική καταγωγή μου

Το ενδιαφέρον μου για τον κ. Παναγιώτη (Πίτερ) Καζάκο κέντρισε ο αρχιτέκτων πρώην δήμαρχος τού Κόγκκαρα, Μιχάλης Κιτμηρίδης, όταν μου είπε ότι ο συμπάροικος μεγαλο-επιχειρηματίας θα πρόσφερε οκτώ διαμερίσματα σε πολυκατοικία του που θα κτίσει στο Ροκντέιλ για να φιλοξενούνται δωρεάν με όλες τις ανέσεις ενός σπιτιού ασθενείς από την επαρχία και οι συγγενείς τους που δεν έχουν χρήματα για ξενοδοχεία. Ο κ. Καζάκος θα διαθέτει και λεωφορειάκι για να μεταφέρει δωρεάν τους φιλοξενούμενους στα νοσοκομεία. Δεν ακούμε κάθε ημέρα τέτοιες ενέργειες ανθρωπιάς και πριν μερικές ημέρες συναντήθηκα με τον κ. Καζάκο για να μάθω την πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία του.

ΕΚΤΙΜΩ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ, ΑΛΛΑ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΩ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΘΕΛΩ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΩ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟ

Αρχίσουμε με το βιογραφικό του, με πατέρα τον Κωνσταντίνο από το Καστελλόριζο, μητέρα την Μαρία από την Μονεμβασία και μια αδελφή, την Τζίνα. Ο κ. Καζάκος μεγάλωσε στο προάστιο τού Σίδνεϊ, Μπανκστάουν, όπου η μητέρα και ο θείος του είχαν μαγαζί fish and chips που ακόμη λειτουργεί. Φοίτησε σε τοπικό καθολικό σχολείο και στο Πανεπιστήμιο NNO για τα διπλώματα Engineering και Science με ειδίκευση στα μαθηματικά και τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές που τον βοήθησαν να αναδειχθεί σε έναν μεγάλο επιχειρηματία και από τους πιο επιτυχημένους συμπατριώτες μας, όπως θα δούμε στη συνέχεια. Η σύζυγός του, Βίκη, έχει σπουδάσει εκπαιδευτικός και κατάγεται από την Σάμο. Έχουν αποκτήσει έναν γιο, τον Κων, που είναι δικηγόρος – μηχανολόγος και δύο κόρες, την Μαρία που σπούδασε στο Πανεπιστήμιο NNO και αποφοίτησε με first class honors μηχανολόγος με ειδίκευση τα Megatronics, τώρα εργάζεται για την Siemens και παντρεύτηκε πρόσφατα. Η Στέφανι είναι παντρεμένη, έχει σπουδάσει δασκάλα για την προσχολική ηλικία και οι γονείς της θα κτίσουν φέτος έναν παιδικό σταθμό, το Kaz Learning Centre, στο προάστιο Lilli Pilli.

- Αντιμετωπίσατε ποτέ προβλήματα εξαιτίας της ελληνικής καταγωγής σας?

“Όχι, η ελληνική καταγωγή μου ήταν πλεονέκτημα στον επιχειρηματικό κόσμο, επειδή οι Έλληνες έχουμε έμφυτη την ικανότητα των πωλήσεων και διαθέτουμε το μεγάλο χάρισμα τής επικοινωνίας με τους άλλους. Όταν πήγα για πρώτη φορά στο σχολείο δεν γνώριζα ούτε μια αγγλική λέξη και αυτό ήταν το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετώπισα πο-

Γράφει ο Γιώργος Χατζηβασίλης

τέ. Να προσθέσω ακόμη ότι οι Έλληνες είναι άριστα δικτυωμένοι στον κόσμο των επιχειρήσεων.”

- Ποιά ήταν η πρώτη εργασία σας?

“Στην εταιρεία Overseas Containers όπου εργάστηκα επτά χρόνια και έμαθα πολλά για την λειτουργία των ηλεκτρονικών υπολογιστών, αλλά σαν όλους τους Έλληνες είχα το πάθος να αποκτήσω δική μου επιχείρηση. Γι’ αυτό ενώ εργαζόμουν είχα ιδρύσει και ένα φροντιστήριο με μερικούς φίλους, αλλά ήταν δύσκολη εποχή επειδή τα φροντιστήρια δεν ήταν δημοφιλή τότε. Υστερα από επτά χρόνια μου προσφέρθηκε εργασία σε εταιρεία που πωλούσε ηλεκτρονικούς υπολογιστές, εκπαίδευση και το σχετικό διδακτικό υλικό. Εκεί έμαθα πώς να διευθύνω μια εταιρεία ηλεκτρονικών υπολογιστών και ύστερα από επτά χρόνια πάλι με αυτή την εταιρεία, το 1987 με προσέγγισε ένας φίλος για να αρχίσουμε μια δική μας επιχείρηση”.

- Είχατε την ευκαιρία να πραγματοποιήσετε το όνειρό σας.

“Ναι, γιατί δεν ήθελα να τελειώσω την ζωή μου χωρίς να πραγματοποιήσω το όραμά μου. Την επιχειρηματική μου δραστηριότητα άρχισα με έναν συνεταιρο, επειδή ήδη είχα αποκτήσει τρία παιδιά, η σύζυγός μου εργαζόταν σαν καθηγήτρια σε γυμνάσιο και όπως όλες οι ελληνίδες γιαγιάδες η μητέρα μου φρόντιζε τα παιδιά. Όπως καταλαβαίνετε αντιμετωπίσαμε οικονομικές δυσκολίες και δεν είχα τα απαιτούμενα κεφάλαια, γι’ αυτό στα πρώτα χρόνια τής επιχείρησης Kaz Computers, η οικογένειά μου στηριζόταν στο εισόδημα τής Βίκης.”

- Αντιμετωπίσατε προβλήματα στο ξεκίνημα...

“Ήταν φυσικό αυτό γιατί δεν είναι εύκολος τομέας, αλλά πρώτος μας πελάτης ήταν η μεγάλη ασφαλιστική εταιρεία AMP που μάς ανέθεσε να χειριζόμεθα τους λογαριασμούς σουπερανιουέσιον όταν το 1988 η κυβέρνηση το επέβαλε σε όλους τους εργαζόμενους.”

Τα σχέδια τού κτηρίου με τα οκτώ διαμερίσματα για ασθενείς και τις οικογένειές του από τον αρχιτέκτονα πρώην δήμαρχο τού Κόγκκαρα, κ. Μιχάλη Κιτμηρίδη.

Ο κ. Πίτερ Καζάκος

- Γιατί έδωσαν τη δουλειά σ’ εσάς?

“Επειδή δεν ήταν κατάλληλα τα δικά τους συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και θα χρειάζονταν πολλά χρήματα για να φτιάξουν ένα συμβατό σύστημα, ενώ εγώ μπορούσα να το κάνω σε εννέα μήνες. Υπήρχε, όμως και το στοιχείο τής ασφάλειας, γι’ αυτό δεν ήθελαν τους λογαριασμούς αυτούς στα γραφεία τους.”

- Πόσο μεγάλο ήταν το σύστημα αυτό?

“Αρχικά ήταν για 60.000 λογαριασμούς σουπερανιουέσιον, αυξήθηκε στο ένα εκατομμύριο και έφτασε τα τρία εκατομμύρια λογαριασμούς.”

- Το σύστημα αυτό σχεδιάσατε εσείς?

“Μόνο το αρχικό σύστημα, γιατί ακολούθησαν άλλα. Από την αρχή αντιμετώπισα το δίλημμα αν θα έπρεπε να εργαστώ μέσα στην επιχείρηση, ή για την επιχείρηση. Δηλαδή, να κλειστώ μέσα και να φτιάχνω συστήματα, ή να βγω έξω και να εξασφαλίσω καινούριους πελάτες για να αναπτύξω την επιχείρηση.”

- Και φυσικά διαλέξατε το δεύτερο.

“Ακριβώς. Η επιχείρησή μας ξεκίνησε τη λειτουργία της στο προάστιο Burwood σε ένα μικρό γραφείο, αλλά όταν αυξήθηκαν οι πελάτες που ήθελαν να λειτουργούμε τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές τους στο δικό μας χώρο,

χρειαστήκαμε μεγαλύτερο κτήριο. Φανήκαμε τυχεροί γιατί μάς πρότειναν ένα κτήριο στο Wentworth Avenue και επειδή εμείς δεν είχαμε τα χρήματα, οι ιδιοκτήτες του ήταν διατεθειμένοι να δαπανήσουν περισσότερα από ένα εκατομμύριο δολάρια για να διαμορφώσουν κατάλληλα δύο ορόφους που έγιναν τέσσερεις καθώς αυξάνονταν οι εργασίες μας και ενοικιάσαμε οκτώ χρόνια.”

- Τι όφελος είχαν οι πελάτες σας?

“Πρώτα από όλα είχαν εξασφαλισμένη την ομαλή λειτουργία των υπολογιστών τους από ειδικούς, την ασφάλεια όπως είπαμε, αλλά και την εξοικονόμηση τού χώρου.”

- Πόσους υπαλλήλους είχατε?

“Αρχίσαμε το 1988 και το 2000 είχαμε 300 υπαλλήλους. Τη χρονιά εκείνη αποχώρησε ο συνεταιρός μου και μέρος του μεριδίου του αγόρασα εγώ για να έχω τον έλεγχο τής εταιρείας, ενώ το υπόλοιπο αγόρασαν ανώτερα στελέχη τής επιχείρησης. Αυτό ήταν σημαντικό επειδή οι ανταγωνιστές μας δεν μπορούσαν να τους ελκύσουν.”

- Πότε η επιχείρησή σας μπήκε στο χρηματιστήριο?

“Το 2000 και με καλές προοπτικές επειδή ο Τύπος έγραψε εγκωμιαστικά σχόλια για μάς και οι μετοχές μας είχαν καλή τιμή. Όμως, σύμφωνα με τον νόμο, όταν είσαι γενικός